

Sygn. akt II K 318/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – st. sekr. sądowy Elżbieta Niedźwiedziuk

przy udziale Prokuratora – L. O.

po rozpoznaniu w dniu 16/03/2017 roku

sprawy:

D. M. (1)

Syna R. i W. z domu G.

urodz. (...) w T.

o to, że:

w dniu 21 lipca 2016 roku w S. , będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w T.z dnia 12 października 2010 roku sygn.. VIII K 426/10 za czyn między innymi z art. 178 a §1 kk na karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności , która odbył w okresie od 20 lutego 2010 roku do dnia 9 sierpnia 2011 roku z zaliczeniem okresu od 16 sierpnia 2007 roku do 7 listopada 2007 roku , nie zastosował się do decyzji Prezydenta Miasta T. a dnia 2 lipca 2008 roku syg. (...) 5530 -7-117/08 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B , w ten sposób, że na drodze publicznej kierował w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania alkomatem na 1,37 mg/l alkoholu w wydechanym powietrzu , samochodem osobowym O. (...) nr rej. (...) M

- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk i 180 a kk w zw. z art. 11§12 kk i w

zw. z art. 64§1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **D. M. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w a/o tj. występku z art. 178a§1 i §4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 64§1 kk i za to, po myśli art. 11§3 kk oraz na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 43 § 1 kk w zw. z art. 42 § 3 kk wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000(dziesięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonymi i Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 300(trzystu) zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 325,92(trzysta dwadzieścia pięć 92/100) zł.

II K 318/16

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2016r w S. około godz. 14:00 D. M. (1) prowadził samochód osobowy O. (...) o nr rej. (...). Badanie urządzeniem Alkometr wykazało, iż był on w stanie nietrzeźwości, tj. 1,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Prowadząc w/w pojazd oskarżony nie zastosował się do decyzji Prezydenta Miasta T. z dnia 2 lipca 2008 r sygn. (...) 5530-7-117/08 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B, z uwagi na fakt, iż oskarżony pomimo skierowania na badania lekarskie i psychologiczne w terminie 30 dni, nie przedstawił orzeczenia lekarskiego. D. M. uprzednio skazany został wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w T. z dnia 12.10.2010 r sygn.. akt VIII K 426/10 za m.in. czyn z art. 178a§1 kk na karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20.02.2010r do 9.08.2011 r z zaliczeniem okresu od 16.08.2007 r do 7.11.2007r

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 10-11, 44-45, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 4-5, protokół badania krwi, k. 31-39, odpis wyroku SR w T. z dnia 12.10.2010 r sygn. akt VIII K 426/10 k. 40-41, odpis wyroku SR w T. z dnia 11.09.2008 r sygn. akt XK 667/08 k. 65, Prezydenta Miasta T. k. 42)

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Postępowanie dowodowe dostarczyło Sądowi wszystkich niezbędnych okoliczności do ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzeń rozpatrywanych w przedmiotowym procesie, prawnej oceny czynów oskarżonego i zespołu okoliczności pozwalających na orzeczenie kary zgodnie z dyrektywami jej wymiaru /wyrok SN z dnia 29.01.1974 r. OSNKW 1974, nr 7-8, poz. 145/. Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, że oskarżony D. M. winien jest popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu tj. występku z art. 178a§1 i §4 kk oraz art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 64§1 kk.

Na podstawie opisanej wyżej analizy materiału dowodowego Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 42 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio. Na podstawie art. 43a § 1 k.k. zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 325,92 zł.

Orzekając w powyższy sposób Sąd kierował się dyrektywami, wymienionymi w art. 53 k.k., przy uwzględnieniu wszelkich ujawnionych w sprawie okoliczności łagodzących i obciążających, dotyczących osoby oskarżonego. Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonego czynu oraz uprzednią karalność, w tym za przestępstwo podobne oraz działanie w warunkach recydywy. Nie można również stracić z pola widzenia ilości alkoholu we krwi oskarżonego w trakcie popełnienia przestępstwa. Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy przyznanie się do winy przez oskarżonego.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonego jest bardzo wysoki.

Sąd wziął także pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu, która jest niewątpliwie duża.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa

i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę należy zwrócić uwagę na kwestię wielokrotnej uprzedniej karalności oskarżonego, w tym za podobne przestępstwo(k. 25-28).

Sąd uznał, iż do osiągnięcia względem oskarżonego wychowawczych i prewencyjnych celów kary przyczynić się może jedynie orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności i to w surowym wymiarze, jednak oscylującym w dolnych granicach zagrożenia ustawowego. Należy, bowiem po raz kolejny podkreślić, iż był on uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwo podobne do przypisanego. Dotychczasowa postawa życiowa oskarżonego nie pozostawia wątpliwości, co do tego, że jest on sprawcą zdemoralizowanym i odpornym na resocjalizację, a popełnianie przestępstw przychodzi mu z łatwością. Wobec takich osób konieczne jest konsekwentne karanie za przestępstwa. Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających mieć nadzieję, że oskarżony będzie w przyszłości przestrzegał obowiązującego porządku prawnego, a tym bardziej, że nie popełni kolejnego przestępstwa. Konsekwentne powracanie przez oskarżonego na drogę przestępstwa każe przekreślić wiarę w pozytywną prognozę kryminologiczną. Samo przyznanie się do winy, w sytuacji oczywistej pod względem dowodowym nie może przeważać nad okolicznościami obciążającymi.

Brzmienie art. 43§3 kk nie pozostawia sądowi innej możliwości jak tylko orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów dożywotnio. Obrona nie przedstawiła żadnego argumentu wskazującego, iż w niniejszej sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Podobnie wysokość świadczenia pieniężnego determinowana jest przez brzmienie art. 43a§2 kk. Podkreślić

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. po uwzględnieniu sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową w wysokości 300,- zł oraz obciążył wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 325,92 zł.

SSR – Jakub Wąwoźny